

“Ο Θεός μιλάει στον άνθρωπο την γλώσσα που μπορεί να καταλάβει”

/ [Γνώμες](#)

Βασίλειος Γ. Ιακωβίδης, Επίτιμος Πρόεδρος Εφετών

Τον Ιούλιο του 1976 επισκεφθήκαμε τον Όσιο π.Παΐσιο στον Τίμιο Σταυρό Καψάλας μια ομάδα ανδρών επιστημόνων με επικεφαλής τον ήδη μακαριστό πατέρα Συμεών Κραγιόπουλο. Στις ερωτήσεις που του υποβάλαμε μας απάντησε:

1. Όταν έχει ανομβρία, είμαι ευχαριστημένος αν δω στον ουρανό να στέλνει ο Θεός ένα μικρό σύννεφο παρηγοριάς.
2. Ο Θεός μιλάει στον άνθρωπο την γλώσσα που μπορεί να καταλάβει. Π.χ. στην Π.Διαθήκη οι Εβραίοι όταν αποστατούσαν από το Θεό, Εκείνος επέτρεπε να τους σφάξουν οι Φιλιισταίοι, για να μετανοήσουν και να επιστρέψουν στον αληθινό Θεό.

3. Η εμπιστοσύνη στο Θεό είναι μια συνεχής προσευχή.
4. Αυτό το λίγο που μπορούμε να κάνουμε, να το κάνουμε πρόθυμα, με φιλότιμο και με ταπείνωση. Η ταπείνωση αναπληρώνει πολλά από αυτά που δεν μπορούμε να κάνουμε.
5. Όταν ζητάμε από το Θεό ταπείνωση, μη νομίσουμε ότι ο Θεός θα μας τη στείλει με τη σέσουλα. Συμβαίνει να μας τη στέλνει αναπάντεχα μ' έναν άνθρωπο που ήρθε να μας ταπεινώσει.
6. Όταν δεν ταπεινωθεί κανείς εκούσια, θα ταπεινωθεί ακούσια.
7. Ο άνθρωπος θα ταπεινωθεί, όταν γνωρίσει αληθινά τον εαυτό του.
8. Θα ταπεινωθώ όταν θέλω εγώ κι όχι όταν θέλει ο διάβολος.
9. Υπάρχει αυτό το παράδοξο σήμερα: «πνευματικοί» άνθρωποι που έχουν άγχος. Στην πνευματική ζωή δεν υπάρχει άγχος. Όταν κλωτσάει κανείς την παιδαγωγία του Θεού, υπάρχει εγωισμός.
10. Για να γνωρίσει κανείς τον εαυτό του, δεν χρειάζεται εξυπνάδα και φιλοσοφίες. Ας στοχαστεί πρώτα πώς έπλασε ο Θεός άνθρωπο και δεν τον έκανε άλογο κτήνος και να τον ευχαριστήσει. Να τον ευχαριστήσει ακόμα ιδιαίτερα γιατί τον έκανε ορθόδοξο χριστιανό και γενικά για ό,τι άλλο του έδωσε.
11. Φέρνουμε σε δύσκολη θέση τον Θεό, όταν μας δίνει ένα χάρισμα και εμείς δεν το χρησιμοποιούμε σωστά. Μπορεί κατ' αρχήν να φανούμε αγνώμονες, δηλαδή να μην τον ευχαριστήσουμε γι' αυτό, ή και να το χρησιμοποιήσουμε, για να πληγώσουμε τους άλλους.
12. Πολλές φορές ο Θεός δεν επιτρέπει να γνωρίσουμε τον εαυτό μας, για να μην απογοητευθούμε κι απελπιστούμε. Ιδιαίτερα στους ευαίσθητους δεν τους αποκαλύπτει τον βαθμό της αχαριστίας και αμαρτωλότητάς τους. όσο όμως προχωρεί κανείς και ανδρίζεται πνευματικά, τόσο και του αποκαλύπτει ο Θεός.
13. Η μεγάλη αγάπη προς τον πλησίον κρύβει και μεγάλη αγάπη προς τον Θεό.
14. Όσο κανείς αποφεύγει την ανθρώπινη παρηγοριά, τόσο τον πλησιάζει η θεία.
15. Απλοποιήστε τη ζωή σας, για να ζήτε με λιγότερο άγχος.
16. Αν σας πω το τι νιώθει κανείς, όταν τα εγκαταλείπει όλα και πέφτει στην άβυσσο του ελέους του Θεού, τότε θα παλαβώνατε, θ' αφήνατε γυναίκες και

παιδιά και θα ερχόσασταν εδώ. Θα μεθούσατε απ' αυτό το δυνατό κρασί.

17. Αν δεν έχει ο άνθρωπος μια μικρή επαφή με τη θριαμβεύουσα Εκκλησία, δεν μπορεί να προκόψει.

18. Από δω πρέπει να συνηθίσει κανείς να ζει στην αιωνιότητα.

19. Μόνοι μας στερούμε τον εαυτό μας από ορισμένα πράγματα που είναι πρόθυμος ο Θεός να μας δώσει.

20. Ο σημερινός κόσμος δίνει τα πάντα στη σάρκα και τρυγά από τώρα τους καρπούς της κολάσεως. Ζει τώρα στη μικρή κόλαση, για να ζήσει μετά και στη μεγάλη.

21. Ο σημερινός άνθρωπος δεν συμπεριφέρεται ενώπιον του Θεού με φιλότιμο. Κοιτάζει αν αυτό που κάνει τον κολάζει ή όχι και ζητά να τα απολαύσει όλα μέχρι του σημείου που από κει και πέρα κολάζεται. Δεν ενεργεί με φιλότιμο, δεν κάνει δηλαδή και μια θυσία, έστω κι αυτών που του επιτρέπονται και δεν τον κολάζουν, χάριν του Θεού.

22. Προσεύχομαι: «Θεέ μου, σε παρακαλώ πολύ, όταν είναι να πεθάνω, να βρίσκομαι σε τέλεια ανθρώπινη εγκατάλειψη».

23. Ο άνθρωπος μπορεί κι απ' αυτή εδώ τη ζωή να ζήσει τις ηδονές του Παραδείσου.

24. Λέμε ότι είμεθα πνευματικοί άνθρωποι, αλλά κινούμεθα πάνω σε κοσμική τροχιά. Εμείς κάνουμε τώρα ευαγγέλιο της λογικής (να είμαι, λέει, πνευματικός άνθρωπος, αλλά να μη με πιάνουν οι άλλοι για κορόιδο). Παράδειγμα στο θέμα της ελεημοσύνης. Αντίθετα ο Χριστός έδειξε σε μας μια αγάπη πέρα από τη λογική.

25. Όσο πάει ο κόσμος οι καλοί λογισμοί εξαφανίζονται. Το μυαλό των ανθρώπων όλο πάει στο κακό, δεν μπορούν να σκεφθούν κάτι καλό για τον άλλο, βλέπουν πονηρά κι εκεί που όλα είναι αθώα.

26. Στην αρχή οι καλοί ταλαιπωρούνται. Επιτρέπει ο Θεός να πέφτουν στα χέρια κακών ανθρώπων, για να δοκιμάζονται.